

Sygn. akt II Cz 793/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras

SSO Janusz Roszewski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2018 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. W.

przeciwko P. T. (1)

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

w przedmiocie zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 11 października 2017 r., sygn. akt I C 1215/16

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 października 2017 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim oddalił powództwo E. W. przeciwko P. T. (2) o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji (pkt I) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 553,40 zł tytułem kosztów postępowania (pkt II).

W uzasadnieniu wskazano, że powódka E. W. pozwem nadanym w dniu 14 maja 2016 r. na podstawie przepisu art. 841 § 1 k.p.c. wniosła o zwolnienie od egzekucji samochodu osobowego marki P. (...) numer rejestracyjny (...) zajętego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim M. G. w postępowaniu egzekucyjnym z wniosku pozwanego P. T. (1) toczącego się przeciwko dłużnikowi Zakładowi (...) sp. z o.o. we W.. Spółka ta zbyła przedmiotowy pojazd w dniu 15.01.2016 r. J. S., a ten 29.02.2016 r. sprzedał samochód powódce. Po sprzedaży auta komornik sądowy dokonał zajęcia pojazdu, a także w dniu 09.02.2016 r. złożył wniosek o naniesienie zastawu komorniczego. Powódka pismem z dnia 21.04.2016 r. wezwała pozwanego (wierzyciela) o zwolnienie od zajęcia przedmiotowego auta, które to wezwanie do dnia wniesienia pozwu pozostało bezskuteczne. Na rozprawie w dniu 12.10.2016 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami postępowania, przedkładając postanowienie komornika z dnia 04.10.2016 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z ruchomości stanowiącej samochód P. (...), na wniosek wierzyciela z dnia 28.09.2016 r., które uprawomocniło się w dniu 17.11.2016

r. Pismem z dnia 01.03.2017 r. powódka cofnęła pozew i wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania. Pozwany nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu i obciążenie go kosztami postępowania.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny, Sąd Rejonowy zważył, że sąd przy wydaniu wyroku uwzględnił stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia sprawy (art. 316 § 1 k.p.c.).

W dacie zamknięcia rozprawy rzecz objęta żądaniem pozwu była już zwolniona od zajęcia, wobec czego żądanie pozwu należało oddalić. Jednak roszczenie powódki zostało zaspokojone już po wniesieniu pozwu, toteż powódkę należy potraktować jak stronę wygrywającą sprawę i zgodnie z art. 98 k.p.c. należało zasądzić na rzecz powódki koszty postępowania.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone zażaleniem przez pozwanego w zakresie punktu II. w całości.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu – w istocie - naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 98 § 1 k.p.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, wyrażające się w uznaniu, że pomimo oddalenia powództwa powódka wygrała sprawę i w konsekwencji należy się jej zwrot kosztów postępowania.

Mając na uwadze powyższy zarzut, skarżący wniosł o zmianę przedmiotowego postanowienia przez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kwoty 4.817,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwoty 4.800,00 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego, oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Należy przyznać rację Sądowi I instancji, że z niekwestionowanych okoliczności faktycznych niniejszej sprawy wynika, iż roszczenie powódki zostało zaspokojone już po wniesieniu pozwu, co uzasadniało potraktowanie jej jako strony wygrywającej sprawę i – w konsekwencji – na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. zasądzenie na rzecz powódki od pozwanego kosztów postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 06.11.1984r., IV CZ 196/84, Legalis Nr 24450; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 07.03.2013r., IV CZ 8/13, Legalis Nr 736723; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20.01.2015 r., VI ACa 398/14, Legalis Nr 1213326).

Nawet gdyby przyjąć za trafny, słuszny co do zasady, pogląd, że w świetle art. 98 k.p.c., który statuuje, w zakresie kosztów procesu, zasadę odpowiedzialności za jego wynik, strona przegrywająca sprawę zwraca na żądanie przeciwnika koszty procesu, przy czym dla oceny, czy strona przegrała sprawę, obojętne jest, czy ponosi ona winę za prowadzenie procesu, co oznacza, iż sam fakt, że sprawę przegrała, choćby nawet tylko formalnie, kwalifikuje ją jako stronę przegrywającą, obowiązującą do zwrotu kosztów przeciwnikowi (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27.08.2009r., I Acz 897/09, Legalis Nr 270921), to należy uznać, iż w realiach niniejszej i tak zastosowanie znalazłby przepis art. 102 k.p.c., zezwalający na nieobciążanie powódki obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów postępowania, pomimo przegrania procesu, z uwagi na istnienie szczególnej (wyjątkowej) podstawy uzasadniającej odstępianie od reguły określonej w art. 98 § 1 k.p.c.

Powyższe przemawia, że zasadnie Sąd Rejonowy uznał, iż w niniejszej sprawie koszty postępowania powinny obciążać pozwanego.

Dlatego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski